

IN MEMORIAM

Dr. Tóth Zoltán József

Várpalota, 1967. január 29. – 2018. január 28.

Megrendülten Tudatjuk, hogy 51-évesen Dr. Tóth Zoltán József alkotmányjogász jogtörténész, politológus, egyetemi oktató, szakíró, a második Orbán-kormány Honvédelmi Minisztériumának egykori helyettes államtitkára megtért a teremtő atyához. Halála, amely hirtelen és váratlan volt, súlyos vesztesége a Magyar Nemzetnek, azoknak, akik a Szent Korona Tanban, annak eszmeiségében, a történeti alkotmányban hittek és látták-látják, tudják a Magyar Nemzet megmaradását és jövőjét.

Családja

Nős, felesége dr. Tóthné dr. Kis Brigitta
Gyermekei: István (2003), Julianna (2006)
Benedek (2010), és Attila (2012)

Végzettség:

- 1992. ELTE Állam- és Jogtudományi Kar – jogász
- 1993. Bólyai János Katonai Műszaki Főiskola – főhadnagy
- 1994. ELTE Állam- és Jogtudományi Kar – politológus
- 1997. Igazságügyi Minisztérium Jogi Szakvizsgabizottság – Jogi szakvizsga: polgár jog, büntető jog, közigazgatási és munkajog, társadalom-biztosítás
- 2006. Miskolci Egyetem – PhD Állam és jogtudományok

Munkahely:

- 1985. – Budapesti 37. számú Ügyvédi Iroda – Ügyvéd, tag
- 1993-1997. Határon Túli Magyarok Hivatala – Jogász, elemző
- 1997. – Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog és Államtudományi Kar – Oktató,
2009: címzetes egyetemi docens
- 1997-1998. Radványi-Sánta-Fejes és Társai Ügyvédi Iroda – Ügyvéd, tag
- 1998-2007. Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma – Főosztályvezető-helyettes
- 2007. – Nyugat Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kar – oktató, egyetemi docens
- 2010-2011. Honvédelmi Minisztérium – Helyettes államtitkár
- 2011-2012. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium – Közigazgatási tanácsadó

Tudományos publikációk, kutatások:

- Igazság és történelem. Molnár Tamás gondolatainak összegzése. 2000.
- Munkavállalói és munkáltatói érdekegyeztetések. 2002.
- Megmaradásunk alkotmánya. 2007.
- Magyar közjogi hagyományok és nemzeti öntudat a 19. század végétől napjainkig. 2007, 2008.

Össességében 87 könyv, könyvrészlet, tanulmány, cikk és interjú

IN MEMORIAM

Tóth Vincze László

Elhunyt: Budapest. 2017. X. 4-én 76 évesen

A Miskolci Bölcsész Egyesület budapesti tagozatának temetésén Varga Lászlóné képviselte intézményünket és ő mondott búcsú beszédet.

*Ne jöjj el sírva síromig,
Nem fekszem itt, nem alszom itt;
Ezer fúvó szélben lakom,
Gyémánt vagyok fénylő havon,
Érő kalászon nyári napfény,
Szelíd esőcske őszi estén,
Ott vagyok a reggeli csendben,
A könnyed napi sietségben,
Fejed fölött körző madár,
Csillagfény sötét éjszakán.
Nyíló virág szirma vagyok,
Néma csendben nálad lakok,
A daloló madár vagyok,
S minden neked kedves dolog...
Síromnál sírva meg ne állj,
Nem vagyok ott, nincs is halál.*

Ide jöttünk, hogy elkísérjük Tóth Vincze László testvérünket, barátunkat az utolsó útjára, hogy tisztességben átadjuk őt az ÉGI SZERETŐ LELKEK KÖZÖSSÉGÉNEK.

Itt állunk mi, barátaid és magyar testvéreid, mint tanúk, Isten előtt, hogy fajtádat, magyarságodat becsülettel és hűséggel szolgáltad, amíg csak az Égi Hadúr magához nem rendelt végső számadásra. Bizalommal engedünk égi utadra, mert hisszük, hogy ott is, mint itt közöttünk emberi és magyar erényeid az elsők közé fognak állítani.

Itt állunk mindnyájan egy kissé döbbenet, egy kissé értetlenül az élet és halál emberi ésszel fel nem fogható misztériuma előtt. Az űrt, amit

magad után hagytál betölteni, az elvesztésed felett érzett fájdalmat elviselni, csak hitünkön keresztül tudjuk. Valljuk, ahogy Te is vallottad életedben, s ahogy a vérünkben testet öltött Jézus Urunk is tanította, amikor azt mondta, hogy legyen kinek-kinek a maga hite szerint — hogy a túlvilági élet is kinek-kinek a maga hite szerinti.

A Te hited a Magyar Hit volt! Mi őseinkkel együtt azt vallottuk és valljuk, hogy nincs mennyország és nincs pokol, nincs purgatórium és örök szenvedés, de nincs megsemmisülés sem!

Nincs bűnbocsánat és nincs ítélet, csak Egymást Szerető Lelkek Közössége van, akik a földön is már egy célért és egy eszméért éltek és haltak.

Hisszük, hogy Te már ebben a közösségben vagy. Ott nincs többé emberi gonoszság, mert gonoszságot csak ott lehet elkövetni, ahol egymást nem tisztelik, nem szeretik. Ott nincs befurakodó ellenség, mert a léleknek nincs takaró köntöse, s csak tiszta lelkek kerülhetnek közétek. Ott apák, testvérek és ősök vesznek körül. Egy keserves, megpróbáltatásokkal teli több ezer év azon lelkeivel találkozol, akik ugyanúgy gondolkodtak és cselekedtek családjuk, népük, fajtájuk — a nagycsalád iránt, ahogy Te gondolkodtál, éreztél és cselekedtél. Ott együtt vagy azokkal, akik a Világ teremtése óta őrizték és adták apáról fiúra azt a Hitet, amelynek megtartására Istennek testet kellett öltetni, s amelyet a testet öltött Isten tanítása nyomán Te is újra megtaláltál. A Magyarok Istene, az Úr Jézus mondta: 'Aki hisz énbenem, az örök életet nyer!' A Te hiteden keresztül így egyesülsz a Magyarok Istenével, mert Te hittél benne.

Mi, további megpróbáltatásokra ítélt testvéreid azt kérjük Tőled, vállalj a követ szerepét és mondd el őseinknek, hogy nem vagyunk méltatlan utódok, hogy mi folytatjuk azt, amit ők nem

IN MEMORIAM

tudtak itt befejezni és híven vállaljuk hagyományunk fenntartását, továbbvitelét, amit tőlük örököltünk. Önfeláldozó munkával igyekszünk kiérdemelni, hogy majdan minket is maguk közé fogadjanak, mint méltó utódokat és majdan együtt örvezzhessünk velük a tiszta ősök tiszta lelki közösségében, Veled is Testvér!

Nem búcsúzunk, hanem kérünk, maradj tovább is velünk és segíts!

*Jézus életem, erőm, békém.
Jézus társam, örömöm.
Benned bízom, Te vagy az út.
Már nincs mit félnem, mert bennem élsz,
Már nincs mit félnem, mert bennem élsz!*

Nyugodj Békében Laci!

*Erdő mellett estvéledtem
Subám fejem alá tettem.
Összetettem két kezemet
Úgy kértem jó Istenemet.*

*Én Istenem rendelj szállást
Már meguntam a járkálást.
A járkálást, a bujdosást
Az idegen földön lakást.*

*Adjon Isten jó éjszakát
Küldje hozzám Szent Angyalát.
Bátorítsa szívünk álmát
Adjon Isten jó éjszakát.*

Adjon Isten jó éjszakát.

(sírba tételkor kíséző ének)

IN MEMORIAM

Dr. Horváth István

Káptalanfa, 1938. május 1. – 2018. május 6.

*Köszönjük neked Uram, hogy ő a miénk volt,
és az is marad, mert aki szerettei szívében él,
az nem hal meg, csak távol van.
(Szent Ágoston)*

Dr. Horváth István biológus, a MTA doktora, a Magyar Műveltség díj valamint a Budapestért díj kitüntetettje, a Szent László Lovagrend lovagja, a Dermatológiai és Mikrobiológiai Társaság tagja, az OBNI TIT labor vezetője, a WHO-CDC elismert kutatója, a kínai non-invazív orvostársaság tagja, az érelmeszesedés elleni immunizálás feltalálója.

*Amikor egy valódi géniusz születik e világra,
azt a legbiztosabban az jelzi, hogy minden ostoba
szövetségbe gyűlik ellene. (Jonathan Swift)*

Igen. A zseniálisan gondolkodó tudós, hittel és szeretettel a másik ember felé forduló Dr. Horváth István orvosbiológus minden talentumát a hazájának szolgálatába szerette volna helyezni elismerésre méltó adottságaival, szorgalmával, szakmai elismertségét alátámasztó tudományos tisztségeinek bel- és külföldi sorával, mégse a Nobel-díjasok számát szaporította. A választott idézettel utalni kívánok a vázlatos életrajzi tények mögötti tartalomra, amely lehet részben szubjektív és lehet mélységesen valóságos. A „ki tudja miért” gáncsoskodók összefogása lehetetlenítette el élete legfontosabb találmányának bizonyítási lehetőségét, és a nemzet egészségi, gazdasági felemelkedésének legalizált megsegítését. Sok-sok ezer bel- és külföldi tisztelőjének nevében ezzel az írással szeretném elhelyezni emlékezetünkben élő alakja köré a lelkek virágainak soha el nem hervadó koszorúját.

Dr. Horváth István Veszprém megye kicsi falujában Káptalanfán született 1938. május 1-én. Gyerekkorát ott élte vidáman. A szülői házban

mindenkinek megvolt a maga feladata, így négy-éves korában már őt is munkára szoktatták. Első dolga a libapásztorkodás volt, később aratni járt és középiskolás korában cséplőgép mellett kereste meg a következő tanév iskolai költségeit. Az általános iskola elvégzése után a pápai tanítóképzőbe jelentkezett 1952-ben. Tanár szeretett volna lenni. A beszolgáltatások idején, a parasztságot megnyomorító években nehéz anyagi körülmények között szűkölködve, családi összefogással és kitűnő tanulóként kiérdemelve, mégis a csodával határos módon tanulhatott Pápán. Társai Zseninek csúfolták, mert minden matek feladatot meg tudott oldani, és kiváló fogalmazási, előadói készségével az élen járt. A pápai évek életre szóló barátságot, tudás iránti igényességet, hazához kötődő hűséget oltottak belé. Egy évig dolgozott tanítóként Mihályfán, majd 1957-ben felvételt nyert az ELTE Természettudományi Karának biológia-földrajz szakára. Az egyetem elvégzése után a Származás és Örökléstan Intézetben dolgozott mikrobiológusként, közben rövid ideig a Főti Gyermekvárosban tanított és biológia tankönyvet írt az általános iskolások részére. 1964-66-ban végzett genetikai kutatásaiban elért eredményeivel 1966-ban érdemelte meg a MTA aspiránsi ösztöndíját. Ekkortól kezdve a középiskolai tanári állásától megvált és az Országos Bőr- és Nemikórtani Intézet tudományos munkatársa, majd vezetője lett, ahol a mikrobiális genetika, majd immunológia területén tevékenykedett egészen nyugdíjazásáig (2004-ig). Kutatásainak egyik eredménye az is, hogy a biológiában új mikrobát fedezett fel, és az ő nevét őrzi a szakszerűen leírt „Treponema le-

poris”. Feladata a patogén treponémák in vitro tenyésztése és a szifilisz megbetegedések verifikációja (igazolása), valamint a többi sy diagnosztikával foglalkozó labor országos ellenőrzése volt. 1968-69-ben Moszkvában a Központi Venerológiai Intézet vendégkutatója volt, ahol a világon először neki sikerült lefényképeznie a szifilisz kórokozóját, majd később in vitro körülmények között tenyészteni. Ez olyan nagyjelentőségű volt, hogy 1972-ben, amikor életében először nyugat-európai immunológiai kongresszuson erről beszámolt, két külföldi meghívást is kapott. Rutinmunkájával elérte, hogy számos abortuszra ítélt gyermek életét meg lehetett menteni, mert a BAP jelenségnél kizárta a szifilisz fertőzöttség milyenségét. Külföldi útjairól gazdag tapasztalatokkal tért haza, de a munkáját itthon nem folytathatta. Ez idő alatt írta meg kandidátusi disszertációját, és 1973-ban egyetemi doktorrá avatták, elnyerte a MTA kandidátusi fokozatát. 1974-75-ben a WHO (Világegészségügyi Szervezet) amerikai bázisintézetében az atlantai Center for Deasis Control laboratóriumaiban folytatta tudományos munkáját. 1986-ban a MTA doktora lett.

Kutatásainak eredményeit 154 publikáció őrzi angol, német, orosz, japán és főként magyar nyelven. Számos nemzetközi konferencia előadója volt rangos európai és más külföldi szakintézmények szervezésében. Évtizedeken át oktatott Budapesten az Orvostudományi Egyetemen és a Hajnal Imre Orvos-továbbképző Egyetemen. Több könyvfejezetet írt gyógyászati kézikönyvek, tankönyvek részére. A szerológiai kutatásait 1979-80-ban a pittsburghi egyetemen a Chlamydia elleni kutatással folytatta és Magyarországon elsőként közölte az eredményeket, a gyógyítás lehetőségét. Szakmai tevékenységének az elismeréseként az Európai Immunológiai Testület a tagjai közé választotta.

Szerológiai kutatásának fontos állomása, hogy a világon először ő fedezte fel az antikoleszterin antitestet (ACHA), a vér korábban ismeretlen alkotórészét, és tisztázta az érlelmeszesedés kialakulásában meghatározó szerepét. Felfedezését nem engedték publikálni, csak miután az amerikai tudósok közölték. Ez az eredménye a későbbi találmányának, az érlelmeszesedés elleni oltóanyagnak

a feltalálásához vezetett. A gyógyító vakcina kipróbálását gátolták. A „J for H” antigént Budapesten mutatta be 2004-ben és aranyéremmel díjazták, majd 2005-ben elvitte Genfbe és a Feltalálók Világkiállításán is aranyéremmel jutalmazták. A szabadalmi kérelmet 2003-ban nyújtotta be. A vakcina jelentőségéről, élettani hatásáról az utóbbi években előadásokat tartott itthon és külföldön. Kutatási eredményei közül az érlelmeszesedés gyógyítását tartotta a legfontosabbnak. Külföldi tisztségei: a New York-i Akadémia meghívott tagja, a Nemzetközi Orvosi Tudományos Akadémia (IMSA) tiszteletbeli tagja, a Kínai Non-invazív Orvosi Társaság tagja.

Közéleti szerepvállalásai közül: Budapest XII. ker. egészségügyi bizottságának a tagja; Törökbalint Szabadházi Hegy egyesület elnöke; Ordo Hungarie tagja. Társadalmi elismerésként a Széchenyi Társaság díját, és a Magyar Műveltség díjat vehette át.

Több újdonságot hozó találmánya van. A természet törvényeinek felismerésével több szabadalmat nyújtott be, amelyeknek egy része a természetgyógyászatban hasznosult. „A geotermikus energia mikrobiológiai hasznosítása” szabadalommal az anaerob mikrobák által termelt energia-hordozó gázok termelési lehetőségét mutatta be. Kidolgozta az ipari termékek anaerob mikrobás károsodásának elhárítására alkalmas eljárást csapágyak feketedése, környezet szennyeződése ellen. Új találmányt nyújtott be a környezetbarát „Lengőlamellás szél és vízkerék energiatermelése” alkalmazására. Feltalálta és szabadalmaztatta az „Antidekubitus ágyat”, amivel a dekubitus (felfekvés) otthoni környezetben is kiküszöbölhető, és amivel Brüsszelben az EUREKA világkiállításán ezüstérmét nyert, Budapesten pedig a Feltalálók Olimpiáján aranyéremmel jutalmazták. „A mesterséges vér” szabadalma az előállítás és ipari termelés módszerét írja le. Az évtizedeken át végzett szerológiai kutatás eredménye a „művér” megalkotása, aminek a szabadalmát 2005-ben kapta meg, és mai a moszkvai szabadalmi világkiállításán bronzérmét, a párizsi világkiállításán aranyérmét kapott. Itthon negligálták. Kidolgozta a természetes anyagokat tartalmazó por, pollen, atka ellen védelmet jelentő „Allergia stop” kenőcsöt, és egy másik, a pszo-

riázis kezelésére alkalmas kenőcsöt. Az „Órangyal pezsgőpor” az alkoholfogyasztás utáni másnapos-ságot enyhíti. Alkoholmentes bor előállítását szabadalmaztatta, amivel megőrzi a bor minden jó tulajdonságát, és magas flavonid tartalmával segíti az azt fogyasztók egészségét. Minden felfedezésével az volt a célja, hogy hungarikumként Magyarországot naggyá, gazdaggá, híresebbé lehessen tenni. Külföldi cégek, gyógyszergyárak képviselői ostromolták, hogy adja el a tudását, a gyártási titkot, de ő nem adta. Túrte az igaztalan támadásokat. Bízott abban, hogy eléri célját, és találmányaival hazáját segítheti.

„Munkáját úgy végezte, hogy sem a hitétől, sem a természettől nem szakadt el. Kicsiny szőlőjét még 79 évesen is egyedül gondozta, és közben jutott ideje a családjára, unokáira, minden barátjára. Rokonait és földijeit mind számon tartotta, minden alkalommal úgy ölelte át őket, mintha csak tegnap váltak volna el. Lelki gazdagságát versek idézésével és írásával juttatta kifejezésre. Kényszernyugdíjazása után sok-száz előadásával terjesztette tudását, tanította népét nem középiskolás fokon. Szerette a zenét, a közös éneklést, a festészetet, a természetet, de legjobban a gyerekeket.”

Hosszú éveken át, minden évben szilveszterkor a Budai hegyek egyik tisztásán rakta a fiával, barátokkal a tábortűzhöz a máglyát, amíg nótafás túravezető sógora összegyűjtötte és elvezette a tett színhelyére a régi és új ismerősöket, barátokat. Ölelő karokkal várt és személyesen köszöntött mindenkit, amíg belátható létszámban voltunk. Gyerekek, szülők, nagyszülők együtt érkeztek e családi ünnepnapra. Piknik alapon kerültek elő a sütögetni való húsok, szalonnák és a léleklelegítő hazai itókák, meg persze a lányok, asszonyok süteményei. A sok kisgyerek csivített, szaladgált, ugrándozott, miközben a felnőttek beszélgettek, ismerkedtek és nagyokat nevettek. Egy kitűzött, óriási nemzeti színű zászló jelezte, hogy aki ezt a társaságot keresi, az jó helyen jár. Határon túlról is érkeztek vidám magyarok, de az arra járó turisták közül is bekapcsolódtak sokan a szíves marasztalás hatására. Délre mindenki jól-

lakott, s a harangszó után elénekeltük mindannyian a himnuszot a tűz körül kört alkotva. Bár előtte is, de utána fakadt csak igazán népdalra, nótára a társaság, majd ki-ki kedve szerint tovább kirándult vagy hazament készülni az esti programra, az újévet köszöntő éjszakára. Azt hiszem, az eddig is jelképes déli harangszó többünk számára még nyomatékosabb jelentéstartalmat hordoz. Szilveszterkor mindenképp’.

Dr. Horváth István temetése 2018. május 25-én volt Káptalanfán. A templomban ravatalozták fel a koporsóját, amelynek két oldalán a Magyar Királyi Szent László Lovagrend tagjai álltak díszsorfalat. Búcsúiratuk zárógondolatait idézem: Vállalta az emberek öngyógyítása (önrendelkezése) érdekében az őt lelkiekben halálba kergetők kíméletlen büntetőjogi üldöztetését is. Amint a gyászmisét celebráló plébános atya mondta: Jézus Krisztus sem kért engedélyt a világi hatalmaságoktól a halottak feltámasztásához és a betegek gyógyításához, ezért őt is üldözőbe vették. Ilyen volt és marad a világ! Dr. Horváth István Vaskeresztes Szent László Lovag a rendi jelmondatunk szellemében vállalta az ő népéért és nemzetéért a krisztusi sorsot is. Nyugodjék békében a nemzetünkért önfeláldozó munkát végzett, ugyan csak tragikus hirtelenséggel elhunyt őt lovagtársunkkal együtt, akik így követték egymást a sírba: + Dr. Bart József budapesti ügyvéd, + Krisztián Sándor szobrászművész, + Mészáros László építésmérnök, festőművész, + Szelestei László a magyar pásztorművészet neves kutatója, + Dr. Gehér László nemzetközi jogász.

80. születésnapja után pár nappal halt meg Dr. Horváth István. A család és mindannyiunk lelkében így marad meg: Az ő személye, egyénisége és tevékenysége olyan csillaga a magyar népnek, a biológiai tudománynak és a természetes gyógyításnak, aki fiatal korától kezdve ragyog, fényre az évek során folyamatosan erősödött, és teljes ragyogásának mértékét majd csak idők múltával fogjuk megítélni.

Simonné Schuck Mária Magdolna